

Κοντά στον Χριστό

ΔΙΜΗΝΙΑΙΟ ΦΥΛΛΑΔΙΟ ΠΑΙΔΙΚΩΝ ΕΝΟΡΙΑΚΩΝ ΣΥΝΑΞΕΩΝ
ΙΕΡΑΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΕΩΣ ΙΕΡΑΠΥΤΝΗΣ ΚΑΙ ΣΗΤΕΙΑΣ

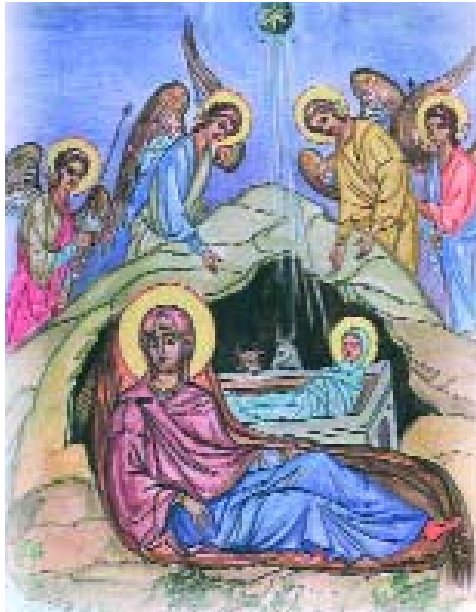
ΤΕΥΧΟΣ 29ο ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ - ΔΕΚΕΜΒΡΙΟΣ 2005

Η Γέννηση του Χριστού

Ήταν η εποχή που ο αυτοκράτορας της Ρώμης Κάισαρας Αύγουστος διέταξε να γίνει γενική απογραφή. Ήταν η πρώτη φορά θά μετρούνταν όλοι οι κάτοικοι της Ρωμαϊκής αυτοκρατορίας, για να γίνει γνωστός ο ακριβής πληθυσμός και να εισπράττονται καλύτερα οι φόροι. Ο καθένας έπρεπε να πάει να απογραφεί στον τόπο που γεννήθηκε. Έτσι ο Ίωσήφ με τη Παναγία ξεκίνησαν από τη Ναζαρέτ να πάνε να απογραφούν στη Βηθλεέμ, αφού ο Ίωσήφ καταγόταν από αυτήν την πόλη, και μάλιστα από τη γενιά του Βασιλιά των Ισραηλιτών Δαβίδ.

Μόλις έφτασαν στη Βηθλεέμ, επειδή η Παναγία ήταν έτοιμόγεννη, έψαξαν, αλλά δεν βρήκαν άδειο κάποιο δωμάτιο πανδοχείου για να διανυκτερεύσουν. Έτσι αναγκάστηκαν να μείνουν στην άκρη της πόλε-

ως σε ένα σπήλαιο που χρησίμευε για στάβλος των ζώων. Εκεί γεννήθηκε ο Χριστός μέσα σε μία φάτνη, εκεί δηλαδή που έριχναν τις τροφές των ζώων. Η Παναγία

σπαργάνωσε τον νεογέννητο Χριστό, δηλαδή τον τύλιξε με πάνινες λουρίδες και τά ζωά τον ζέσταιναν με τη ζεστή ανάσα τους.

Στην περιοχή αυτή βρίσκονταν πολλοί βοσκοί. Μερικοί από αυτούς φύλαγαν τα πρόβατά τους και ήταν ξύπνιοι, όταν είδαν μία μεγάλη λάμψη από ένα δυνατό φως κι ένα άγγελο να παρουσιάζεται μπροστά τους. Ο άγγελος τους είπε να

μή φοβούνται και τους ανακοίνωσε το μεγάλο νέο ότι τη μέρα εκείνη γεννήθηκε στην πόλη του Δαβίδ, τη Βηθλεέμ, ο Μεσσίας Χριστός, ο Σωτήρας του κόσμου, ο οποίος ήταν φασκιωμένος μέσα σε μία φάτνη. Τότε ολόκληρη στρατιά αγγέλων

ἄρχισε νά κατεβαίνει ἀπό τόν οὐρανό καί νά ψάλλει τό «Δόξα ἐν ὑψίστοις Θεῷ καί ἐπί γῆς εἰρήνη ἐν ἀνθρώποις εὐδοκία».

Μόλις ἔφυγαν οἱ ἄγγελοι οἱ ἀγαθοί βοσκοί ἀποφάσισαν καί πᾶνε στή Βηθλεέμ. Πράγματι πῆγαν στό σπήλαιο καί μέ συγκίνηση προσκύνησαν πρῶτοι τόν μικρό Χριστό. Μετά ἀπό ὀκτώ μέρες, σύμφωνα μέ τήν παράδοση, ὁ Ἰωσήφ καί ἡ Μαρία ἔδωσαν στό μικρό Χριστό τό ὄνομα Ἰησοῦς. Ἐπίσης στίς σαράντα μέρες μετά τή γέννηση τόν πῆγαν στό Ναό στό Ἱεροσόλυμα γιά νά εὐλογηθεῖ καί νά ἀφιερωθεῖ στό Θεό, ὅπως ἔγραφε ὁ νόμος τοῦ Μωϋσῆ.

Ἡ προσκύνηση τῶν Μάγων

Τήν ἐποχή πού γεννήθηκε ὁ Χριστός ζοῦσαν στήν Ἀνατολή τρεῖς πολύ σοφοί πού μελετοῦσαν τά ἀστέρια, οἱ λεγόμενοι «μάγοι». Αὐτοί ξαφνικά παρατήρησαν ἕνα ξεχωριστό καί πολύ λαμπερό ἀστέρι. Τό ἀστέρι αὐτό δέν ἦταν φυσικό γιατί ἀκολουθοῦσε διαφορετική πορεία ἀπό τά ἄλλα, ἔλαμπε καί τήν ἡμέρα, ἐνῶ κρυβόταν ὅταν δέν προχωροῦσαν οἱ μάγοι πρὸς τή Βηθλεέμ. Ἀπό αὐτό συμπεράναν ὅτι γεννήθηκε ὁ Σωτήρας τοῦ κόσμου. Οἱ τρεῖς μάγοι, πού τά ὀνόματά τους ἦταν Μελχίωρ, Γασπάρ καί Βαλτάσαρ, συμβολίζουν ὅτι οἱ εἰδωλολάτρες θά δέχονταν τό Εὐαγγέλιο τοῦ Χριστοῦ, ἐνῶ οἱ Ἰουδαῖοι δέν ἀναγνώρισαν καί δέν ἀποδέχθηκαν τόν Ἰησοῦ ὡς τόν ἀπεσταλμένο Μεσσία τοῦ Θεοῦ.

Ὅταν τό ἔμαθε ὁ βασιλιάς τῆς Ἰουδαίας Ἡρώδης ἀναστατώθηκε καί κάλεσε τούς συμβούλους του, ζητώντας νά μάθει πού ἀναφέρουν οἱ Γραφές ὅτι θά γεννηθεῖ ὁ Μεσσίας. Ἐκεῖνοι τοῦ διάβασαν τίς προφητεῖες πού ἔλεγαν ὅτι θά γεννηθεῖ στή

Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας. Ἀμέσως ὁ Ἡρώδης κάλεσε κρυφά τούς Μάγους, πού εἶχαν φθάσει στό Ἱεροσόλυμα, καί τούς ρώτησε πότε ἀκριβῶς εἶδαν τό ἀστέρι καί μετά τούς ἔστειλε στή Βηθλεέμ, λέγοντάς τους νά ψάξουν νά βροῦν τό παιδί καί μετά νά τόν εἰδοποιήσουν γιά νά πάει δῆθεν νά προσκυνήσει κι αὐτός.

Μέ τήν καθοδήγηση τοῦ ἀστρου οἱ τρεῖς μάγοι πηγαίνουν νά προσκυνήσουν τόν Μεσσία Χριστό. Τό ἀστέρι αὐτό ὀδήγησε τούς μάγους μέχρι τή Βηθλεέμ, ὅπου στάθηκε πάνω ἀπό τό σπίτι πού ἔμενε πιά τό Θεῖο Βρέφος. Γιατί οἱ Μάγοι δέν προσκύνησαν τόν Χριστό στό σπήλαιο, ἀλλά

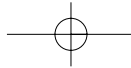
«ἐλθόντες εἰς τήν οἰκίαν εἶδον τό παιδίον μετά Μαρίας τῆς Μητρός αὐτοῦ...» (Ματθ. β', 11).

Δηλαδή τό βρῆκαν ἀρκετό καιρό μετά τή Γέννηση, γι' αὐτό ὁ Ἡρώδης ἔδωσε ἐντολή νά σκοτώσουν ὅσα νήπια ἦταν ἀπό δύο χρονῶν καί κάτω. Ἐκεῖ βρῆκαν τήν Παναγία, τόν Ἰωσήφ καί τόν μικρό Χριστό.

Γονάτισαν καί προσκύνησαν τόν Χριστό, στόν ὁποῖο πρόσφεραν ὡς δῶρα σμύρνα, λιβάνι καί χρυσό. Μετά τήν προσκύνηση Ἄγγελος Κυρίου τούς διέταξε νά μὴν δώσουν καμιά πληροφορία στόν βασιλιά Ἡρώδη, ἀλλά νά φύγουν ἀπό ἄλλο δρόμο γιά τήν πατρίδα τους, τήν Περσία.

Ὅμως, ὁ Ἡρώδης, πού φοβόταν μήπως χάσει τόν θρόνο του, μόλις διαπίστωσε ὅτι οἱ Μάγοι δέν γύρισαν, ἀποφάσισε νά στείλει τούς στρατιῶτες του νά ψάξουν νά βροῦν τό βρέφος καί διέταξε γενική σφαγή τῶν νηπίων στήν περιοχή τῆς Βηθλεέμ. Τότε παρουσιάσθηκε ἕνας Ἄγγελος στόν ὕπνο τοῦ Ἰωσήφ καί τοῦ εἶπε νά πάρει ἀμέσως τόν μικρό Ἰησοῦ καί τήν Παναγία καί

νά πάει στήν Αἴγυπτο, γιά νά μήν τούς σκοτώσει ὁ Ἡρώδης. Ἔτσι ἔφυγαν ἀμέσως ἐξόριστοι στήν Αἴγυπτο, ὅπου ἔμειναν μέχρι πού πέθανε ὁ Ἡρώδης.

Τότε παρουσιάσθηκε ξανά ἄγγελος Κυρίου στόν ὕπνο τοῦ Ἰωσήφ καί τοῦ εἶπε νά ἐπιστρέψουν στή χώρα τοῦ Ἰσραήλ, ἀφοῦ δέν ζοῦσαν πιά αὐτοί πού ἤθελαν νά θανατώσουν τόν μικρό Χριστό. Ἐπειδή ὅμως στήν Ἰουδαία βασιλευε ὁ σκληρός γιός τοῦ Ἡρώδη Ἀρχέλαος, ὁ Ἰωσήφ φοβήθηκε νά πάει ξανά τόν Χριστό στή Βηθλεέμ τῆς Ἰουδαίας. Τότε ὁ Θεός τοῦ

φανέρωσε πάλι στό ὄνειρό του ὅτι πρέπει νά κατοικήσουν στά μέρη τῆς Γαλιλαίας. Πράγματι ὁ Ἰωσήφ, ἡ Παναγία καί ὁ Χριστός πῆγαν καί ἔμειναν στήν πόλη Ναζαρέτ τῆς Γαλιλαίας. Ἐκεῖ μεγάλωσε ὁ Χριστός, ὑπακούοντας στή μητέρα του καί τόν Ἰωσήφ, τόν ὁποῖο καί βοήθοῦσε στή δουλειά. Ἔτσι ἐκπληρώθηκε καί ἡ προφητεία ὅτι θά ὀνομαζόταν «Ναζωραῖος», ἐνῶ καθώς περνοῦσαν τά χρόνια ὁ Χριστός μεγάλωνε καί γέμιζε μέ σοφία καί χάρη.

Κατηχητικό Σχολεῖο Ἐνορίας Παναγίας Ἐλεούσας Ἱεράπετρας

Οἱ ἀπορίες μας...

-Γιατί ὁ Ἰωσήφ εἰκονίζεται σκεπτικός στήν εἰκόνα τῆς Γέννησης τοῦ Χριστοῦ;

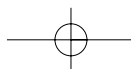
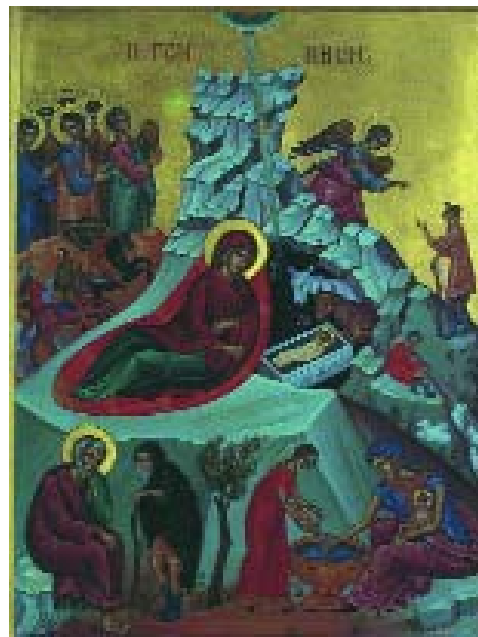
Ἡ εἰκόνα τῆς Γεννήσεως τοῦ Χριστοῦ περιγράφει ὅλα τά γεγονότα πού συνδέονται μ' αὐτό τό μεγάλο γεγονός. Πάντα στό κέντρο εἶναι ζωγραφισμένο τό βουνό μέ τό σπήλαιο καί ὁ Χριστός βρέφος σπαργανωμένο μέσα στή φάτνη, ἐνῶ ἀπό πάνω ἢ δίπλα του σκύβουν ἢ γονατίζουν ἕνα γαῖδουράκι κι ἕνα βόδι. Σέ κάποιες σπάνιες εἰκόνες μάλιστα τό βουνό εἶναι ζωγραφισμένο μέ μάτια, σάν νά εἶναι ζωντανό. Ὅλα αὐτά συμβολίζουν ὅτι ὅλη ἡ κτίση προσκυνᾷ τόν Σωτήρα Χριστό καί συμμετέχει σ' αὐτό τό σπουδαῖο γεγονός γιά τήν ἀνθρωπότητα.

Τό ἄστρο εἰκονίζεται σταματημένο ἀκριβῶς πάνω ἀπό τό βουνό, καί οἱ ἀκτίνες του κατεβαίνουν χαμηλά, μέχρι τό σπήλαιο. Δίπλα στόν Χριστό ἡ Παναγία, ἄλλες φορές γονατιστή,

ἄλλες φορές σκυμμένη, παρουσιάζεται σάν νά ἀναρωπιέται: *μέ ποιό τρόπο μπῆκες στήν κοιλιά μου, πῶς γεννήθηκες ἀπό μένα ὁ λυτρωτής μου καί Θεός;* (προεόρτιος ὕμνος τῶν Χριστουγέννων). Στό πάνω μέρος εἰκονίζονται οἱ ἄγγελοι δεξιά καί ἀριστερά ἀπό τό σπήλαιο καί ψάλλουν τό «Δόξα ἐν ὑψίστοις...». Πιο μακριά, ἄλλοι ἄγγελοι μεταφέρουν τό μήνυμα τῆς Θείας Γέννησης στούς βοσκούς, οἱ ὁποῖοι γεμάτοι ἐκπληξη εἶναι στραμμένοι πρὸς τό σπήλαιο, ὅπου πᾶνε γιά νά διαπιστώσουν τήν ἀλήθεια ὅλων ὅσων ἄκουσαν.

Ἀπέναντι ἀπό τούς βοσκούς εἶναι ζωγραφισμένοι οἱ τρεῖς Μάγοι πάνω στά ἄλογά τους νά ἀκολουθοῦν ἕνα μακρινό δρόμο, κοιτάζοντας πρὸς τόν οὐρανό τό ἄστρο, πού τούς ὀδηγεῖ. Σέ μερικές παραστάσεις στό κάτω μέρος τῆς εἰκόνας προστίθεται ἡ σκηνή τοῦ λουτροῦ τοῦ νεογέννητου Χριστοῦ ἀπό δύο ἢ τρεῖς γυναῖκες.

Ὁ Ἰωσήφ εἰκονίζεται κοντά στό σπήλαιο, ἀλλά κάπως ἀποτραβηγμένος παράμερα, ἀφοῦ

τά κύρια πρόσωπα είναι η Παναγία μητέρα και τό νεογέννητο βρέφος. Αυτός είναι μόνο ό προστάτης τους. Μερικές φορές πάλι εικονίζεται στην κάτω γωνία της εικόνας καθισμένος σ' ένα βράχο, κρατώντας τό κεφάλι του σκεπτικός, ένω όρθιος μπροστά του ένας γέροντας άνθρωπος μέ όψη βοσκοῦ, πού συμβολίζει τόν διάβολο, άκουμπισμένος σ' ένα ραβδί σκύβει έλαφρά πρὸς τό μέρος του, σάν νά του ψιθυρίζει κάτι. Αυτή ή σκηνή όνομάζεται «πειρασμός του Ἰωσήφ» και περιγράφει τή θλίψη και τήν δικαιολογημένη έκπληξη του Ἰωσήφ, όταν έμαθε ότι ή Παναγία περίμενε παιδί χωρίς αυτός νά τό ξέρει, έως ότου Ἄγγελος Κυρίου του άποκάλυψε τό θεϊκό τρόπο τής συλλήψεως και γεννήσεως του

Χριστου. Τή σκηνή αυτή περιγράφει ένα τροπάριο τῶν Μεγάλων Ὁρῶν τής παραμονής τῶν Χριστουγέννων, όταν ό Ἰωσήφ λέει πρὸς τήν Παρθένο Μαρία: «πί είναι αυτό τό δράμα πού βλέπω σέ μένα νά συμβαίνει, άπορώ και έκπλήσσομαι· κρυφά άπό μένα έγινε τόσο γρήγορα...». Γι' αυτό ζωγραφίζεται σκεπτικός, στενοχωρημένος, προβληματισμένος, σάν νά σκέπτεται τόν τρόπο νά τήν άπομακρύνει κρυφά, χωρίς νά τήν έκθέσει.

Άλλες φορές πάλι, ό Ἰωσήφ στή σκηνή του πειρασμού εικονίζεται στή γωνία ή έπάνω, κοντά στό σπήλαιο, στήν θέση πού του άρμόζει, του προστάτη και κηδεμόνα τής Παναγίας και του νεογέννητου Χριστου.

Ἱστορίες άπό τήν Παλαιά Διαθήκη

Ἐ κατακλισμός του Νῶε

Μιά μεγάλη φυσική καταστροφή άναφέρεται στό πρώτο βιβλίο τής Παλαιᾶς Διαθήκης, τήν Γένεση (κεφάλαια 6-9), πού έχει μένει γνωστή ως ό κατακλισμός του Νῶε. Μετά τή δημιουργία του κόσμου και τήν τοποθέτηση του Ἀδάμ και τής Εὔας στόν παράδεισο άρχισε ή άπομάκρυνση του ανθρώπου άπό τόν Θεό μέ τήν παρακοή τῶν Πρωτοπλάστων. Συνέπεια ήταν νά επικρατήσει τό μίσος και ή έχθρα στίς σχέσεις τῶν ανθρώπων. Πρώτα καταστράφηκε ή πιό στενή σχέση, αυτή άνάμεσα στόν άνδρα και τήν γυναίκα. Ἀκολούθησε ή καταστροφή του δεσμοῦ πού ύπάρχει άνάμεσα στό άδελφια, μέ τήν άδελφοκτονία του Ἄβελ άπό τόν Κάιν. Ἀλλά και οί σχέσεις μεταξύ τῶν ύπολοίπων ανθρώπων, πού στό μεταξύ είχαν πληθύνει πάνω στή γή, ήταν γεμάτες κακία και πάθη. Ἡ κοινωνία είχε γίνει ζούγκλα, άφοῦ οί άνθρωποι είχαν ξεπέσει και ζούσαν όπως τά ζῶα. Τότε ό Θεός άποφάσισε νά καταστρέψει τόν κόσμο μέ ένα μεγάλο κατακλισμό.

Ξεχώρισε ένα έναρετο και τίμιο άνθρωπο, τόν Νῶε, πού δέν είχε ξεχάσει τόν Δημιουργό του, και του είπε ότι έφτασε τό τέλος τῶν ανθρώπων, γιατί γέμισε ή γή άπό τήν κακία και τά έγκλήματά τους. Ἀκόμα του είπε ό Θεός ότι θά τόν σώσει, γι' αυτό νά φτιάξει ένα κλειστό καράβι άπό ξύλο, μία μεγάλη κιβωτό. Και πράγματι ό Νῶε έφτιαξε τήν κιβωτό δουλεύοντας άρκετό καιρό μέ τούς τρεῖς γιούς του. Ὅσοι τόν έβλεπαν τόν ρωτούσαν γιατί κατασκευάζει τήν κιβωτό, κι αυτός τούς άπαντούσε ότι ό Θεός θά καταστρέψει τόν κόσμο, γιατί ζει μέσα στήν παρανομία. Ὅμως οί άλλοι άνθρωποι δέν τόν πίστευαν και τόν ειρωνεύονταν, γιατί ένω καθόταν τόσο μακριά άπό τή θάλασσα έφτιαχνε καράβι γιά νά σωθεῖ. Ὅταν τελείωσε ό Νῶε του είπε ό Θεός νά μπει στήν κιβωτό μαζί μέ τούς γιούς του, τή γυναίκα του και τίς γυναῖκες τῶν γιῶν του. Ἐπίσης νά πάρει μαζί του κι ένα ζευγάρι άπ' όλα τά ζῶα, γιά νά επιζήσουν κι αυτά.

Ἐ Θεός περίμενε τούς ανθρώπους νά

μετανοήσουν περισσότερο από εκατό χρόνια, αλλά αυτοί γίνονταν κάθε μέρα και χειρότεροι, ώσπου, έπτά μέρες μετά την έντολή του Θεού στο Νώε για να μπει στην κιβωτό ο ουρανός άρχισε να σκοτεινιάζει. Δυνατές αστραπές και βροντές έδειχναν τί θα ακολουθήσει. Καί πράγματι για σαράντα μερόνυκτα έβρεχε άσταμάτητα. Τά νερά, πού ο Θεός είχε ξεχωρίσει από τή ξηρά στή δημιουργία του κόσμου, κάλυψαν ξανά όλη τήν επιφάνεια τής γής και όλοι πνίγηκαν εκτός από τούς όκτώ ανθρώπους τής οικογένειας του Νώε και τά ζευγάρια των ζώων πού βρίσκονταν μέσα στην κιβωτό.

Ο Θεός, όμως, δέν ξέχασε τήν οικογένεια του Νώε και τά ζώα μέσα στην κιβωτό. Σταμάτησε τή βροχή κι έστειλε ένα άνεμο στή γή. Τά νερά άρχισαν να χαμηλώνουν και ή κιβωτός κάθισε πάνω στο βουνό Άραράτ, όπου ακόμη και σήμερα γίνονται ανασκαφές για να ανακαλυφθεί ή Κιβωτός. Όταν ο Νώε κατάλαβε ότι σταμάτησε ή βροχή και άφοϋ περίμενε μερικές μέρες να χαμηλώσουν λίγο τά νερά, άνοιξε ένα παράθυρο και άφησε ελεύθερο έξω ένα κοράκι, αλλά αυτό βρήκε ψοφίμια και δέν γύρισε πίσω. Ύστερα έστειλε έξω ένα περιστέρι και αυτό γύρισε πίσω τό βράδυ, φέροντας στο ράμφος του ένα χλωρό φύλλο έλιās, σημάδι ότι τά νερά είχαν αποτραβηχτεί τελείως. Τότε ο Θεός έιπε στον Νώε να βγάλει από τήν κιβωτό όλα τά ζώα για να αρχίσουν να πολλαπλασιάζονται και να άπλωθοϋν πάνω στή γή. Ο Νώε άμέσως έχτισε ένα θυσιαστήριο και πρόσφερε θυσία για να ευχαριστήσει τόν Θεό. Τότε έμφανίστηκε τό ουράνιο τόξο, πού συμβολίζει τήν υπόσχεση του Θεού στον Νώε ότι δέ θα ξαναγίνει κατακλυσμός πού θα καταστρέψει τή γή και όλα τά ζωντανά πλάσματα του κόσμου. Κάθε φορά πού τό

βλέπουν οι άνθρωποι θυμούνται αυτήν τή διαβεβαίωση και καταλαβαίνουν ότι ο Θεός θέλει τό καλό τους. Η διήγηση τελειώνει με τήν πληροφορία ότι οι άνθρωποι άπλώθηκαν πάλι πάνω σ' όλη τή γή.

Ήταν ή μεγαλύτερη φυσική καταστροφή στην ιστορία του κόσμου, πού, εκτός από τήν Άγία Γραφή, διασώθηκε σε γραπτές ή προφορικές παραδόσεις και άλλων λαών, όπως στο Βαβυλωνιακό έπος του Γκιγκλαμές και στον ελληνικό μύθο του Δευκαλίωνα και τής Πύρρας. Άκόμα, αρχαιολόγοι σε ανασκαφές τους στην πεδιάδα του ποταμού Ευφράτη έχουν ανακαλύψει ίχνη του κατακλυσμού και στην νότια Μεσοποταμία στρώμα με λάσπη ύψους τριών μέτρων, πού άποδεικνύει τήν εκτεταμένη καταστροφή από κατακλυσμό, στα στρώματα εδάφους ανάμεσα στην 4η π.Χ. χιλιετία και τήν λίθινη εποχή. Μόνο όμως ο θεόπνευστος συγγραφέας τής Γένεσης αναφέρει τήν αλήθεια ότι υπεύθυνος για τήν καταστροφή τής γής δέν ήταν ο Θεός αλλά ή κακία του ανθρώπου, τόν οποίο όμως ή μέριμνα του Θεού δέν θα τόν εγκαταλείψει ποτέ. Η κιβωτός πού φιλοξένησε τόν Νώε, τήν οικογένεια του και τά ζεύγη των ζώων συμβόλιζε τήν άπόφαση του Θεού να μην εξαφανιστεί ο κόσμος,

Ὁ Μέγας Ἀντώνιος

Ὁ Μέγας Ἀντώνιος γεννήθηκε στήν Αἴγυπτο τό 251 μ.Χ. Διδάχθηκε τή χριστιανική πίστη ἀπό τόν πατέρα του καί τή μητέρα του. Ἐξήσε κατά τούς χρόνους τῶν Ρωμαίων αὐτοκρατόρων Διοκλητιανοῦ καί Μαξιμιανοῦ. Σέ νεαρή ἡλικία πῆρε τήν ἀπόφαση νά ἀσκητεύσει καί ἦταν ἀπό τούς πρώτους μοναχοῦς πού ἄφησαν τόν κόσμο καί κατέφυγαν στήν ἔρημο. Ξεπέρασε ὅλους τούς ἀσκητές καί τούς ἁγίους ὥστε ἔγινε παράδειγμα γιά ὅλους τούς μεταγενέστερους. Θεωρεῖται καί εἶναι πατέρας τῆς μοναχικῆς ζωῆς. Ἡ ἐκκλησία μας τόν ὀνομάζει «καθηγητή τῆς ἐρήμου». Μέσα ἀπό τήν ἀσκησιμότητα καί τήν προσευχή εἶχε μεγάλη πνευματική πρόοδο καί ἔγινε γρήγορα γνωστός σέ ὅλη τήν Αἴγυπτο. Λέγεται ὅτι πολλές φορές, ἐνῶ ζοῦσε, ἔβγαινε ἡ ψυχή του ἀπό τό σῶμα καί πήγαινε στόν οὐρανό. Γύρω ἀπό τήν καλύβη του μαζεύτηκαν πολλοί μοναχοί πού ἔβρισκαν γαλήνη καί ἀγάπη στό πρόσωπό του. Ὁ ἅγιος στήν ἔρημο εἶναι πολύ μέγας. Ὁ Μέγας Ἀντώνιος πολεμήθηκε ἀπό τόν διάβολο ὅσο ἐλάχιστοι ἅγιοι. Μέ διάφορα τεχνάσματα προσπαθοῦσε νά τόν παγιδέψει. Ὁ ἄνθρωπος ὅμως τοῦ Θεοῦ προσπαθοῦσε μέ κάθε τρόπο νά τά ἀντιμετωπίσει. Κάποια μέρα ὁ διάβολος προσπάθησε νά πείσει τόν ὄσιο Ἀντώνιο νά πιστέψει πώς ἡ ἀρετή του εἶχε φτάσει πολύ ψηλά καί ὅτι σέ ὅλη τή χώρα δέν βρέθηκε ἄλλος μέ τόση ἀρετή καί προκοπή.

-Ποιός ἔχει φτάσει σέ τέτοια ὕψη ὅπως ἐσύ; Κανείς. Ποιός νηστεύει, ποιός προσεύχεται, ποιός ἀγαπάει σάν ἐσένα; Κανείς, τοῦ ψιθύρισε μιά μέρα ὁ διάβολος.

Γιά μιά στιγμή φάνηκε ὁ Μέγας Ἀντώνιος

νά ἀκούει τόν λογισμό του, ὅμως γρήγορα κατάλαβε τό πονηρό τέχνασμα τοῦ Σατανᾶ. Ὁ Θεός θέλησε νά τόν βοηθήσει καί βρῆκε ἕναν τρόπο γιά νά διδαχθεῖ ὁ μέγας ἀσκητής. Ἐκεῖνο τό βράδυ, μόλις τελείωσε τήν προσευχή του καί ἔκλεισε τά βλέφαρά του, ἄκουσε μιά θεϊκή φωνή πού τοῦ ἔλεγε: «Στόν μικρό δρόμο πού πηγαίνει στήν Ἀλεξάνδρεια, ἐκεῖ βρίσκεται ἕνας τσαγκάρης πού εἶναι μεγαλύτερος ἅγιος ἀπό σένα Ἀντώνιε». Πετάχθηκε ὁ Μέγας Ἀντώνιος ἀπό τόν ὕπνο του. Πῶς εἶναι δυνατόν ἕνας μπαλωματῆς νά εἶναι μεγαλύτερος σέ ἀσκησιμότητα καί ἀρετή ἀπό τόν ἀσκητή τῆς ἐρήμου; Ἐτσι ἀποφάσισε τό πρωῖ θά πάει στήν Ἀλεξάνδρεια γιά νά τόν συναντήσει. Πράγματι μόλις ξημέρωσε ὁ Μέγας Ἀντώνιος πῆρε τό ραβδί του καί ξεκίνησε νά πάει στό μέρος πού τοῦ εἶχε ὑποδείξει ὁ Θεός. Βρῆκε ἕνα μικρό μαγαζάκι. Ἐνας γέρος μπαλωματῆς βρισκόταν μέσα καί εἶχε ἕνα παπούτσι πού τό μάλωνε μέ ἐπιμέλεια.

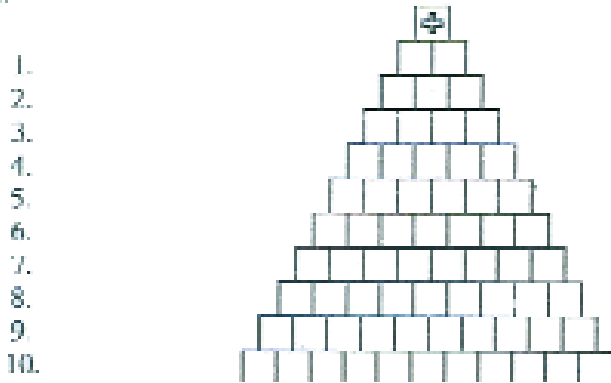
Ἀφοῦ τόν καλημέρισε ὁ ἅγιος τόν ρώτησε: -Πές μου σέ παρακαλῶ, παιδί μου. Πῶς περνᾶς τήν ὥρα σου; Πῶς κυλᾶ ἡ ζωή σου; -Δέν ξέρω, πάτερ νά ἔχω κάνει σέ κανέναν καλό. Οὔτε ἔχω νά θυμᾶμαι κάποια καλοσύνη. -Καί πῶς περνᾶει ἡ ζωή σου, τόν ἔκοψε μέ ἀπορία ὁ ἅγιος.

-Νά, κάθε πρωῖ πού σηκώνομαι λέω στό μυαλό μου πῶς ὅλοι οἱ ἄνθρωποι τῆς Ἀλεξάνδρειας καί αὐτοί πού κατοικοῦνε σέ μακρινά μέρη κι οἱ ἄνθρωποι πού δέν ξέρω θά σωθοῦν καί μόνο ἐγώ γιά τίς πολλές μου ἀμαρτίες θά χαθῶ. Καί μέ αὐτήν τή σκέψη περνᾶ ἡ μέρα μου καί τό βράδυ πάλι τό ἴδιο συλλογίζομαι.

Πυραμίδα

1.
2.
3.
4.
5.
6.
7.
8.
9.
10.

Συμπληρώστε τά τετραγωνάκια τῆς πυραμίδας:

1. Τό πρώτο καί τό τελευταῖο γράμμα τῆς ἀλφαβήτας.
2. Ἡ μεγαλύτερη φυσική καταστροφή τοῦ κόσμου ἦταν ὁ κατακλισμός τοῦ ...
3. Ὁ πρώτος ἄνθρωπος πού δημιούργησε ὁ Θεός.
4. Αὐτό ὁδήγησε τούς τρεῖς Μάγους στό σπήλαιο τῆς Βηθλεέμ.

5. Ὁ βασιλιάς τῆς Ἰουδαίας πού διέταξε τή γενική σφαγή τῶν νηπίων ὅταν γεννήθηκε ὁ Χριστός.
6. Ἡ πόλη πού γεννήθηκε ὁ Χριστός.
7. Στίς 27 Δεκεμβρίου ἑορτάζει ὁ Ἅγιος Ἀρχιδιάκονος καί Πρωτομάρτυρας...
8. Μέ μιά λέξη ἡ ἑορτή τῆς Βάπτισης τοῦ ἱ. Χριστοῦ καί ἡ φανέρωση τῆς Ἁγ. Τριάδας στόν Ἰορδάνη ποταμό.
9. Τήν κόβουμε τήν Πρωτοχρονιά σέ ἀνάμνηση τῆς πίτας πού μοίρασε ὁ Μεγάλος Βασίλειος γιά νά ἐπιστραφοῦν τά κοσμήματα πού εἶχε προσφέρει ὁ λαός γιά νά σωθεῖ ἡ Καισάρεια ἀπό τόν Ἰουλιανό τόν Παραβάτη.
10. Ἅγιο ... ὀνομάζεται ἡ περίοδος ἀπό τά Χριστούγεννα μέχρι καί τά Θεοφάνεια.

Κατασκευή: Τό Ἡμερολόγιο τοῦ 2006

Μιά εὐκολη καί ἀπλή χειροτεχνία μᾶς προτείνουν τά παιδιά τοῦ Κατηχητικοῦ Σχολείου τῆς Ἑνορίας Εὐαγγελισμοῦ τῆς Θεοτόκου Σητείας, γιά νά ὑποδεχθοῦμε τήν καινούργια χρονιά μέ τήν εὐλογία τοῦ Χριστοῦ μας. Πρόκειται γιά τό Ἡμερολόγιο τοῦ νέου ἔτους.

Γιά νά τό κατασκευάσουμε χρησιμοποιοῦμε τό μισό ἀπό ἓνα χαρτόνι κάνσον μεγέθους Α4. Σχεδιάζουμε στό ἄνω μέρος μιά μεγάλη καρδιά μέ χρυσό μαρκαδόρο (τό περίγραμμα) καί στή συνέχεια τό ἴδιο σχέδιο (τήν καρδιά) τό βγάζουμε σέ ἓνα ἄλλο χαρτόνι, διαφορετικοῦ χρώματος. Τό κόβουμε στό σχῆμα τῆς καρδιάς καί τό κολλᾶμε στήν καθορισμένη θέση, μέ τήν εἰκόνιτσα τοῦ Χριστοῦ ἀπέξω. Στήν πάνω ἄκρη γράφουμε τό ἔτος, ἐνῶ στήν κάτω ἄκρη κολλᾶμε ἓνα ἡμερολόγιο μηνιαῖο (τό βρίσκουμε στά βιβλιοπωλεῖα). Στό ἐσωτερικό τῆς καρδιάς ἐμεῖς διαλέξαμε καί γράψαμε τό ἀκόλουθο δίστιχο γιά νά μᾶς ὑπενθυμίζει ὅλο τό χρόνο: «ΜΕ ΤΟ ΧΡΙΣΤΟ ΜΕΣ ΣΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΘΑ ΕΧΟΥΜΕ ΚΑΛΗ ΧΡΟΝΙΑ!»

Στήν πίσω πλευρά τοῦ ἡμερολογίου μας κολλᾶμε τό κρεμαστάρι του (μέ χαρτοταινία καί μαζί λίγη κόλα γιά ἐνίσχυση).

Καλή ἐπιτυχία καί καλή κι εὐλογημένη χρονιά!

